

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven evankelisluterilaisten seurakuntien lehti

Vajosiko mielesi
talvihorrokseen?

► Sivu 4

Kuopiolainen
Linnea tubettaa

► Takasivu

Yhä useampi kohtaa
kirkon mediassa

► Sivu 2

Kuopiolaisseurue
Paavin vieraana

► Sivu 8

MIELIKUVAMITTAUKSET antavat kirkosta myönteisen kuvan

Seurakunta kohdataan yhä useammin mediassa.

Kirkon tutkimuskeskuksen kyselyssä seurakuntien työstä vain harvalla on kielteisiä kokemuksia. Seurakunta kohdataan miltei yhtä usein mediassa kuin seurakunnan tiloissa tai vieraana häissä ja hautaisissa. Vain kuusi prosenttia vastaajista ei ollut kohdannut seurakuntaa missään.

Kun kysyttiin Kuopion seurakuntien tunnetuinta henkilöä, ensimmäisinä tulivat mieleen piispa **Jolkkonen** ja kirkkoherra **Jaana Marjanen**.

Valtakunnallisessa Kirkon tutkimuskeskuksen ja 12 seurakunnan tilaamassa tunnettuuskyselyssä Kuopion alueen tärkein seurakunnallinen paikka oli vastaajille tuomiokirkko ja sen jälkeen hiukan yllättävästi hautausmaat. Hautausmaihin liittyy siis paljon enemmän kiintymyksen tunteita kuin varsinaisiin elävän seurakuntatoiminnan tiloihin.

Kuopiolaisnaiset miehiä kriittisempiä

Kysely toteutettiin syksyllä puhelinhaastatteluna 12 paikkakunnalla. Vastaajia oli yhteensä 6 500, joista kuopiolaisia oli 500. Kun pyydettiin yhdellä sanalla luonnehtimaan omaa seurakuntaa, ensimmäisenä noin viidennekselle vastaajista tuli mieleen sana hyvä.

Vastaajista 58 prosentilla oli myönteinen ja 38 prosentilla neutraali mielikuva seurakunnasta. Kuopiolaisvastaajista vain neljä prosenttia suhtautui seurakuntiin kielteisesti. Valtakunnallisesti vastauksissa ei ollut suuria vaihteluita, yli puolet vastaajista Helsinkiä myöten suhtau-

tui myönteisesti, Seinäjoella jopa 70 prosenttia.

Yllättävää ja valtakunnallisesti poikkeavaa sen sijaan oli, että naiset suhtautuivat miehiä kielteisemmin seurakuntiin. Kuopiolaismiehistä vain kaksi prosenttia ajatteli kielteisesti, mutta naisista peräti seitsemän prosenttia. Kielteisellä kannalla olijoita oli kaikissa ikäryhmissä, jopa yli 65-vuotiaissa ja keski-ikäisten ryhmässä 45–55-vuotiaissa tuli suorastaan koko maan ennätys, 13 prosenttia. Kuopiolaismiehistä puolestaan kaikki 35–45-vuotiaat ja kaikki yli 55-vuotiaat suhtautuivat myönteisesti tai neutraalisti.

”Torilla tavataan”

Naisvastaajista 75 ja miesvastaajista 65 prosenttia kuului kirkkoon. Samassa suhteessa vastattiin myös kysymykseen, oletko kummi.

Kun kysyttiin, millainen oli viimeinen kokemuksesi seurakunnassa, siis kirkollisissa palveluissa ja tapahtumissa, 91 prosentilla kuopiolaisvastaajista oli myönteinen tai neutraali kokemus. Valtakunnallisesti myönteisten kuopiolaisvastausten osuus oli korkea, 72 prosenttia, sillä valtakunnallinen keskiarvo oli 68.

Jälleen naiset olivat miehiä tyytymättömämpiä kokemaansa, sillä kaikkien miesten vastaus oli myönteinen tai neutraali, mutta kaikilla alle 65-vuotiailla naisilla oli kielteisiä

kokemuksia, ikäluokassa 55–65-vuotiaat jopa neljällä prosentilla eli saman verran kuin helsinkiläisillä keskimäärin. Näiden vastausten prosenttiluvuissa on otettu huomioon myös se, ettei vastaajalla ollut minkäänlaista kokemusta.

Kirkko herättää mielipiteitä

Kun kysyttiin, mihin seurakuntien pitäisi toiminnassaan keskittyä, kärkeen nousi nuoriso- ja lapsityö. Seuraavaksi tuli huomioida ikääntyneet ja keskittyä auttamiseen ylipäänsä. Kaukana näiden jälkeen tuli hengellinen elämä. Ilmeisesti toimitukset ja messut koetaan itsestään selviksi, koska niihin toivoi vain 2–3 prosenttia erikseen keskittyttävän.

Mielipiteitä kirkon tehtävästä on todella paljon, koskapa kyselyssä annettuun vapaan sanan mahdollisuuteen tarttui 42 prosenttia vastaajista. Näissä avovastauksissa eniten osumia tuli sanoille ihmisten ja auttaminen, seuraaviksi eniten osumia tuli sanoille vähäosaiset, tukeminen ja samaan sarjaan kuuluivat sanat maahanmuuttajat, syrjäytyneet ja diakoniatyö. Kuopiolaisvastaajat osasivat neuvoa, mitä kirkon tuli tehdä, mutta valtakunnallisesti ykkössana EOS eli ei osaa sanoa.

Kuopiolaisviestintä onnistuu tehtävässään

Jos luet tämän jutun printtilehdestä, olet valtavirtaa, sillä 63 prosenttia kuopiolaisvastaajista tuntee hyvin Kirkko ja kodin ja vain 18 prosenttia ei tunne ollenkaan. Printtilehden tunnettuus on Kuopiossa valtakunnallista kärkeä, sillä keskiarvo oli 55

ja huonoin tulos Turussa 35 ja Tampereella 39 prosenttia.

Helsingissäkin sentään 57 prosenttia vastaajista oli lukenut Kirkko ja kaupunki -lehteä, 28 prosentille se oli ainakin nimeltä tuttu ja täysin tuntematon vain 15 prosentille vastaajista. Se ei ole ihme, sillä lehti ilmestyy kahdesti kuussa ja sen toimituskuntaan kuuluu 23 toimittajaa. Kirkko ja koti on siis saavuttanut suuren tunnettuuden todella pienillä resursseilla.

Kirkko ja kodin sekä seurakuntien verkkosivut pääsivät tunnettavuudeltaan ykkössijoille valtakunnallisesti.

Erikseen tutkittiin seurakuntien verkkosivujen julkaisujärjestelmän Lukkarin kautta tulleita hakuja ja mitattiin Kuopion viestinnän verkkosivujen toimivuutta. Lukkarin kautta haetaan yleensä satunnaisesti ja useimmiten hakupalvelujen kautta tietoa seurakuntien tapahtumista tai toiminnasta.

Lukkarin online -tutkimuksen mukaan käyttäjät antoivat verkkosivuille kouluarvosanan 8,15. Asteikolla 1–5 tyytyväisyysindeksi oli 3,74 ja hyödyllisyydestä annettiin arvosanaksi 4,07. Melkein kaikkien – 95 prosenttia vastaajista – mielestä sivuille oli helppo löytää ja 84 prosenttia kävijöistä myös löysi hakemansa tiedot.

Missä tapahtumissa kuopiolaiset toivoisivat kirkon ja seurakuntien näkyvän? Ei ole vaikea arvata, että ympäröivien tapahtumissa sanan jälkeen osumia tuli eniten torilla-sanalle.

KAIJA VUORIO

AJANKOHTAISTA

#SILMÄTRISTISSÄ

Erika Suominen puheenjohtajaksi

Viestintäalan pitkäaikainen yrittäjä **Erika Suominen** Järvi-Kuopion seurakunnasta valittiin yksimielisesti Kuopion ev.lut. seurakuntien yhteisen kirkkovaltuuston puheenjohtajaksi kaudelle 2019–2020.

Erika Suominen on eläkkeellä, mutta tekee edelleen aktiivisesti töitä. Hänellä on kokemusta sekä seurakunnan että kunnan luottamustoimista. Seurakunnassa hän on toiminut kirkkovaltuustossa ja seurakuntaneuvostossa seitsemän kautta. Varapuheenjohtajaksi valittiin **Leena Kumpusalo** Kallaveden seurakunnasta.

Yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtajana jatkaa Järvi-Kuopion seurakunnan kirkkoherra **Reijo Leino** 30.6.2019 asti. Yhteisen kirkkoneuvoston varapuheenjohtajaksi valittiin **Tarja Välimäki** Männistön seurakunnasta.

Yhteisen kirkkoneuvoston jäseniksi valittiin **Maija Taskinen, Eero Wetzell, Sakari Kainulainen, Taina Tammekann, Marita Mankinen, Pekka Niiranen, Eero**

Koivisto, Risto Helle, Heli Vuojärvi, Sinikka Kervinen ja Erkki Räsänen.

Yhteisen seurakuntatyön johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin **Erkki Pesonen**, henkilöstöasiain johtokunnan puheenjohtajaksi **Vesa Kärkkäinen** sekä kiinteistö- ja hautaustoimen johtokunnan puheenjohtajaksi **Eero Koivisto**.

Siilinjärven kirkkovaltuuston puheenjohtajan tehtävää jatkamaan valittiin **Tapio Markkanen** ja uudeksi varapuheenjohtajaksi **Leena Korhonen**. Neuvosto uudistui peräti viidellä jäsenellä, varapuheenjohtajaksi valittiin **Liisa Väättäinen** ja jäseniksi **Antti Pekka Ahonen, Päivi Heikkinen, Jarkko Juvonen, Lauri Katainen, Risto Kröger, Saara Lehtola ja Ritva Venäläinen**. Neuvosto uudistui lähes kokonaan, kun uusina neuvostoon nousivat valtuutetut Ahonen, Juvonen, Katainen, Kröger ja Lehtola. Kirkkoneuvoston puhetta johtaa kirkkoherra **Olli Kortelainen**.

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Estetiikkaa, eettisyyttä
ja elämyksiä

Pirkko Kotirinta pohti Helsingin Sanomissa 10.1.: ”Miksi taidenäyttelyyn jonotetaan tunteja? Yksi syy voi olla pelko, että jää paitsi yhteisestä kokemuksesta. Amos Rexin avajaisnäyttelyn toteutti japanilainen nykytaidekollektiivi Teamlab. Sen luomien virtuaalimaailmojen pariin sukelsi kaikkiaan 268 000 kävijää.”

Minut pysäytti kuitenkin kirjoituksessa yksi kohta: ”Elämme kuvan aikakautta. Usein toistellaan myös ajatusta, että museot ovat nykyajan kirkkoja. Ne tarjoavat paikan hiljentyä ja hengenravintoa.”

Muistelin, kuinka joitakin viikkoja sitten lähetin ystävälleni viestin ja kehotin häntä ostamaan museokortin.

Olin kirjoittanut näin: ”Museoissa on rauhoittava tunnelma, kaunis arkkitehtuuri ja ne teoksetkin ovat usein tosi hienoja. Ja vaikka ei olisikaan, niin silti tulee katsottua jotain erilaista.”

Pohdin museo- ja kirkkoasiaa **Kari Kuulan** kanssa ja hän sanoi eroavaisuuden hienosti. "Taidemuseosta puuttuu yhteisöllinen ulottuvuus ja sen moraalinen haaste on ohuempi kuin kirkkomatkan. Kirkkoon tullaan kyseenalaistamaan omia valintoja, tunnustamaan syntejä ja saamaan ne anteeksi. Sitten sitoudutaan uudelleen vastuuseen itsestä ja muista. Museon pointti on enemmän estetiikassa, kirkon etiikassa".

Mietin, että jotain samaa on myös kirjastoissa. Sielläkin on hiljaista, rakennukset ovat usein kauniita ja kirjat tarjoavat elämyksiä. Suorastaan liikutuin, kun kävin tutustumassa uuteen Oodi-kirjastoon. Ylimmästä kerroksesta avautui aurinkoisena päivänä huikean kaunis näkymä eduskunnasta Finlandia-taloon. Ajattelin, että onpa hienoa, että näin upea paikka on avoinna kaikille.

Museoissa, kirkoissa ja kirjastoissa tuntee myös historian siipien havinan. Suosittelen kaikkia lämpimästi.

SUURIMMALLA KUVASSA näkyvät ihmisten tärkeimmiksi nimeämät asiat, joihin Kuopion seurakuntien tulisi toiminnassaan keskittyä.

KUUKAUDEN VALINNAT

50

KALLAVEDEN SEURAKUNNAN taival nykyisellä nimellä alkoi 1.1.1969 eli 50 vuotta sitten Kuopion Maalaiskunnan ja Kuopion kaupungin kuntaliitoksen yhteydessä.

6 843

KIRKON ULKOMAANAVUN Toisenlaisia Lahjoja myytiin vuonna 2018 1,2 miljoonalla eurola. Vuoden suosikki olivat Puuntaimet, joiden myynti kaksinkertaistui vuodessa. Niitä annettiin lahjaksi viime vuonna 6 843 kappaletta.

820 000

VAUVA.FI-SIVUSTOLLA toimivassa Parisuhdeneuvolassa kirkon perheneuvojat vastaavat ihmisuhteisiin liittyviin kysymyksiin ja bloggaavat. Suosituttia tekstejä luettiin viime vuonna 820 000 kertaa.

VAIKUTTAVAN URAN yritysmaailmassa tehnyt Messukeskuksen toimitusjohtaja **Anni Vepsäläinen** aloittaa Naisten Pankin ohjausryhmän puheenjohtajana maaliskuussa. Kehitysmaiden naisten yrittäjyys on Naisten Pankin perustajajäsenelle tärkeä aihe. Hän on toiminut mm. KUA:n hallituksen puheenjohtajana.

VIRSIKIRJA.FI uudistui – tutustu ja ota käyttöön moderni, mobiiliystävällinen verkkovirsikirja. Uutta ovat teemakokoelmat mm. häitä ja kastajaisia suunnitteleville. Nyt on mahdollista luoda myös oma suosikkilista. Virren nuottikuva ”liimautuu” mobiilinäytössä paikoilleen, jolloin laulaminen helpottuu.

EMERITUSPIISPA WILLE RIEKKINEN on kutsuttu Itä-Suomen yliopiston kunnia-tohtoriksi. Riekkinen tuki piispakaudellaan akateemisen teologikoulutuksen laajentamista, ja teologinen tiedekunta perustettiin Joensuuhun 2002. Itä-Suomen yliopisto järjestää tohtoripromootion 6.–8. kesäkuuta Joensuun kampuksella.

RUKOILEN

Jumala, Isämme ja Luojamme.

Sinä sanoit jo aikojen alussa:

"Tulkoon valo."

Me kiitämme sinua kirkkaudesta,

jonka olemme nähneet

Pojassasi Jeesuksessa Kristuksessa,
ja pyydämme:

Varjele meidät maailman pimeydeltä

ja epäuskon sokeudelta.

Anna Kristuksen evankeliumin säteillä

elämäämme päivä päivältä kirkkaammin,

kunnes näemme Vapahtajamme

kasvoista kasvoihin.

Tätä rukoilemme hänen nimessään.

PÄIHITÄ pimeys, KAMPITA kaamos!

Kaamosväsymys on todellista oireilua: valo rytmittää fysiologiaa. Anna itsellesi lupa rauhoittua.

Pimeää aamulla, hämärää päivällä ja pimeää illalla – luonnonvalo on kovin vähissä tähän aikaan vuodesta. Moni meistä tuumaa, että mieli tuntuu vajonneen talvihorrokseen luonnon myötä ja totta se onkin, sillä tutkimustenkin mukaan valon väheneminen vaikuttaa vireystilaan ja mielialaan.

SANNA SINIKALLIO ymmärtää kaamosväsyneitä.

Valo rytmittää elämää

Luonnonvalon väheneminen näkyy ja tuntuu monin eri tavoin. Yleisintä on väsymys.

”Kaamosväsymys on ihan todellista oireilua, joka perustuu homo sapiensin fysiologiaan: valo rytmittää elintointojamme”, kertoo terveystieteiden erikoispsykologi **Sanna Sinikallio**.

Arvioiden mukaan noin 30–40 prosentilla suomalaisista hämäräaika tuntuu loka-marraskuun aikana väsymyksenä.

”Aamuisin on vaikea nousta ylös ja myös iltapäivisin alkaa ramaista. Kaamosväsymys oireilee myös syömis- halujen, erityisesti makeannälän, lisääntymisenä, aikaansaamisen vaikeutena sekä yleisen aktiivisuuden ja vireystilan alenemisena”, Sinikallio kertoo.

Pimeähormoni syypäänä

Valtaosa kaamosväsymyksestä kärsivistä on naisia. Tarkkaa syytä sukupuolten väliseen eroon ei tiedetä, mutta on arveltu sen liittyvän sekä hormonaalisiin että sosiokulttuurisiin tekijöihin.

”Ehkäpä naiset ovat aktiivisempia tunteiden ilmaisussa ja avun hakemisessa kuin miehet.”

TUULA HYTTINEN

Tarkkaa kaamosväsymyksen syntyekanismia ei tunneta, mutta yksi tekijöistä on melatoniini. ”Melatoniinia erittyy käpyrauhasesta pimeällä, joten kaamosajan pimeys vaikuttaa tätä ’pimeähormonia’ ja sitä myötä väsymystä lisäten”, Sanna Sinikallio toteaa.

Sohva kutsuu meitä itse kutakin silloin tällöin etenkin näin pimeään aikaan, mutta milloin kaamosväsymyksestä kannattaa huolestua?

”Kun arjen toimintakyky laskee, alakuloinen mieliala jatkuu useita viikkoja, kun mikään ei huvita, mielihyvän kokemus häviää eikä oloilasta pääse irti niilläkään keinoin, jotka yleensä tuottaneet itselle mielihyvää, Sinikallio listaa.

Nappaa vinkit kaamoksen kampittamiseen

Lepoa, liikuntaa ja lempeyttä – siinä tiivistetysti ohjeet kaamosväsymyksen selättämiseen. Myös tekniikan voi valjastaa avukseen, sillä Sanna Sinikallio kertoo, että tutkimusten mukaan kirkasvalosta on apua.

Valon lisääminen aamun tunteihin kirkasvalohoidon avulla auttaa tavallises-

ti jo parissa viikossa. Aamuisin kirkasvalossa olisi oltava noin puoli tuntia.

”Kirkasvalohoito tutkitusti auttaa, mutta valotehoa eli lukseja on oltava vähintään 2500. Myös omasta normaalistä unirytmistä huolehtiminen on tärkeää, enkä suosittele ylimääräistä torkuskelua päivällä vaikka väsyttäisikin.”

Valon ja levon lisäksi huomiota kannattaa kiinnittää syömiseen sekä liikuntaan.

”Kannatan jokseenkin perusjärkevää syömistä, hetkellisiä herkkujakaan kieltämättä. Liikuntaa noin kolme kertaa viikossa ja parasta olisi, jos liikkumaan pääsee ulos valoisaan aikaan. Myös yleinen aktiivisuus ja sosiaalisuus auttavat kaamosväsymyksen kampittamiseen.”

”Toisaalta hyvällä omallatunnolla voi myös sallia itselleen rauhallisemman elämänrytmin kaamosaikaan”, Sanna Sinikallio neuvo.

ANNE HEIKKINEN

Kaamosmasennus

- Oireet kuten tavanomaisissa masennustiloissa: surullisuus, alentunut mieliala, ahdistuneisuus, ärtyneisyys, mielihyvän ja mielenkiinnon kokemuksen menettäminen sekä arvottomuuden, syyllisyyden ja toivottomuuden tunteet.
- Tyypillistä unentarpeen lisääntyminen, fyysisen aktiivisuuden väheneminen, väsymys, seksuaalisten halujen heikentyminen, ruokahalun kasvu ja etenkin hiilihydraatti- tai tärkkelyspitoisten ruokien syöminen ja painon lisääntyminen.
- Tavanomaisesta masennustilasta poiketen oireet voimistuvat iltapäivisin.
- Oireet toistuvat vuosittain samaan aikaan talvisin. Oireet alkavat ilmetä yleensä lokakuussa, ovat voimakkaimmillaan marraskuusta tammikuuhun ja lieviytyvät helmi-maaliskuun aikana. Kesällä oireet häviävät.

- Noin 1 % väestöstä kärsii talvisin toistuvista kaamosmasennusjaksoista. Lisäksi 10–30 % väestöstä kärsii talvikuukausien aikana lievemästä kaamosoireilusta ilman varsinaista masennustilaa. Talvikuukausina ilmenevää lievempää tilaa kutsutaan kaamosrasitukseksi. Esimerkkinä tällaisesta on talvikuukausina ilmenevä makeannälkä, lihominen, väsymys ja liikaunisuus.

Lähde: Lääkärikirja Duodecim, psykiatrian erikoislääkäri Matti Huttunen

MITÄ MIELESSÄ?

TUULA HYTTINEN

Pali-autossa on tunnelmaa

Palveluliikenteen bussit, tuttavallisemmin palit, ovat saavuttaneet varsinkin vanhusväestön ja vammaisten suosion. Perinteisen bussiliikenteen ja taksikyydin välimuoto tarjoaa monelle huonosti liikkuvalla mahdollisuuden päästä hoitamaan asioita ja tapaamaan muita ihmisiä. Tunnusomaista pali-liikenteelle on ovelta-ovelle -palvelu. Autojen liikennöintialueilla asiakkaat viedään niin lähelle heidän halumiansa asiointipaikkoja tai kotiovea kuin se on liikenteellisesti mahdollista. Tyypillisesti palin kyydillä suunnataan esimerkiksi terveyskeskukseen, sairaalaan, Kelalle, pankkiin tai palvelutalojen kerhoihin.

"Pali-kyyti ei ole vain asiointiväline, vaan myös sosiaalinen

tapahtuma. Monet kyydin käyttäjät ovat yksin asuvia ja ehkä yksinäisiäkin", Savonlinjan palveluliikenteen bussikuski **Seppo Luttinen** kertoo.

Saako palin kyytiin tulla kuka tahansa?

"Kyllä, tämä on kaikille avointa palvelua. Ensisijalla ovat kuitenkin kyydin etukäteen tilanneet asiakkaat. Jos autossa on tilaa eikä asiakkaalla ole kova hoppu, niin reittien varrella olevilta palipysäkeiltä voi tulla kyytiin kuka vain haluaa."

Onko palvelulla paljon vakikäyttäjiä?

"Aika pitkälti samat ihmiset käyttävät kyytejä. He tuntevat toinen toisensa ja minullekin asiakkaat

ovat tulleet tutuiksi. Bussissa vaihdetaan kuulumiset ja vertailaan lääkeresettejä. Siellä jutellaan paljon, tunnelma on aivan toisenlainen kuin tavallisessa paikallisliikenteen bussissa."

Voiko palilla matkustaa myös viikonloppuisin?

"Palveluliikennettä ajetaan vain arkipäivinä aamuseitsemästä alkaen. Liikennöinti päättyy reitistä riippuen klo 16–17 välillä. Joskus tulee toiveita, että voisi kyytejä saada myöhemminkin illalla. Silloin asiakkaita on kuitenkin niin vähän, ettei se olisi kannattavaa."

HELI HARING

NIMELTÄ KUTSUTTU

Aapeli ja Kalle juhlivat tammikuussa

Tammikuussa **Kalle Lauri Aapeli Hämäläisellä** olisi kaksikertaisesti nimipäiväjuhlan aihetta. Aapelin nimipäivä on 2. ja Kallen 28. tammikuuta.

Kalle-nimi on kulkenut Hämäläisten suvussa pitkään, sillä sekä Kallen isoisä että isoisänisä ovat olleet Kalle Hämäläisiä. Aapeli tulee taas äidin puoleiselta isoisoisältä **Aapeli Kahelinilta** ja Laureja on molempien isoäitien suvuissa.

"Tietääkseni vanhemmilleni oli itsestään selvää, että jos tulee poika, nimeksi tulee Kalle. Jos saan omia poikia, varmasti ujutun Kallen johonkin väliin."

Kalle on erittäin tyytyväinen nimeensä jatkuvuudenkin takia, kun hänen ristimänimensä ovat muistosäikeitä edellispolviin. Hän pitää sukututkimusta suuressa arvossa, sillä ihminen säilyy sukututkijoiden tiedostoissa nimellään, vaikka

muuten unohtuisi.

"Minusta on hienoa, että nimi ja ihminen liitetään sukupuhun. Saman veren perintö ja ihmisen muisto jäävät siten elämään."

Etunimien suosio heilahtelee yleensä sadan vuoden sykleissä eikä Kalle tee poikkeusta. Kalle on ollut suursuosikki 1800-luvun lopulla ja Lauri 1900-luvun alussa. Kumpikin olivat hyvin harvinaisia 1970-luvulla, mutta ovat sittemmin yleistyneet.

"Peruskoulussa ei minun aikanani ollut yhtään Kallea, mutta nyt hammaslääketieteen opiskelijana kurssikavereissa on montakin Kallea."

Kaarlo, Kaarle ja Kalle ovat suomalaisia muotoja skandinaavisesta Karl-nimestä. Tausalla on yläsaksan *charal*-sana – vapaa mies. Sitä pesueta ovat eri kielten Carolus, Carlo, Carlos ja Charles. Nimen

KAIIJA VUORIO

suosion ovat taanneet hallitsijat **Kaarle Suuresta** (742–814) lähtien. Pyhimykseksi julistetun Kaarle Suuren kuolinpäivä on juuri 28.1.

Kallen kanssa nimipäivää viettävät virallisesti myös Mies ja epävirallisesti Poika; ruotsin karl kun on suomeksi mies.

KAIIJA VUORIO

ASIANAJOTOIMISTO KOLARI & CO.OY

Ville Heikinheimo, Kristian Kakko, Anu Kolari, Seppo Kolari, Katriina Manninen, Matti Reinikainen, Ville-Veikko Sallinen

Kauppakatu 39 A, 4.krs, 70100 KUOPIO
(017) 265 7777/puh. (017) 261 1085/fax
www.kolari-co.fi

PERHEOIKEUDEN LAKIASIAT

Esim. avioehto, testamentti, perunkirjoitus
alkaen 400 € + kulut + alv. 24 %

Asianajotoimisto Kalevi Pitkänen Oy

Puistokatu 6, 70110 Kuopio
puh. 017 282 2211 • faksi 017 282 3101
www.kalevipitkanen.com • aatsto@kalevipitkanen.com

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.

ASIANAJOTOIMISTO ESA AIRAKSINEN

Tulliportinkatu 34, Kuopio
050 3522516, www.esairaksinen.fi

Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella, yksilöllisesti ja ammattitaidolla

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin
puh. 040 585 0456

toimisto@hautautoimistoparviainen.fi

www.hautautoimistoparviainen.fi

Hautautoimisto Parviainen Oy

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

PERUNKIRJOITUKSET

testamentit – EDUNVALVONTAVALTUUTUKSET ym. asiakirjat
ammattitaidolla ja joustavin maksuehdoin

Herastuomari Leila M. Tuomainen

p. 044 211 9876, sähköposti tuomainen.leila.m@gmail.com

Suru on hitaasti vaalenevia varjoja...

Hautautoimisto J. NURRO OY

Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 017-261 3065, 040-505 6287
saila.lehto@nurro.fi www.nurro.fi

Parasta paikallista palvelua

Pyydä tarjous täydenpalvelun
hautajaisjärjestelyistä.

KOIVUMÄEN KARTANO

Koivumäenkuja 18

017 361 4291

www.koivumäenkartano.com

KUOPION HAUTAUTOIMISTO NIIRANEN

Savonkatu 24

017 261 3686

www.hautautoimistoniiranen.fi

ELÄMÄN juhlaa

Yhden kirkkovuoden aikana kuljetaan pitkä pätkä inhimillistä elämää. Raamatun teksteihin matkalla *adventista adventtiin* mahtuu häitä, lasten syntymiä ja monenlaisia perhe-elämää. Teksteissä kerrotaan juhlista ja uupumuksesta, sairastumisista ja paranemisista, työstä ja levosta, vääryyksistä ja oikeudenmukaisuudesta, arjesta ja ihmeistä, kuolemasta ja sen lopullisuuden ylittävästä toivosta.

Raamatun ihmiset yrittävät selvitä elämästään sitkeydellä, ahkeruudella, oveluudella ja uskolla. Ihan niin kuin mekin. He rakastavat ja vihaavat, ovat pelkureita ja rohkeita. He uhmaavat, kaipaavat, pettävät ja rukoilevat. Heissä on intohimoisia etsijöitä ja niitä, jotka ovat jo elämästä kyllikseen saaneet.

Välissä olevista vuosista huolimatta heille ja meille on yhteistä pyhän etsintä. Kirkkovuosi kertoo meille Jumalan läsnäolosta tavallisessa arjessa. Mikä ihmistä koskettaa, koskettaa häntä. Kirkkovuosi vakuuttaa: olet Jumalan ihminen ja jokainen päiväsi on hänelle tärkeä.

Adventti

Joulun odotus ja uusi kirkkovuosi alkoivat ensimmäisenä *adventtisunnuntaina*. Se oli iloinen juhla, ja kirkoissa laulettiin Hoosianna-hymni. Sana adventti tulee sanoista *adventus Domini*, Herran tuleminen. Liturginen väri oli valkoinen.

Kolmena muuna adventtisunnuntaina jouluun valmistautumista sävyttivät katumus ja parannuksen teko. Joulua edelsikin paasto. Liturginen väri oli violetti tai sininen.

Joulu

Ensimmäisinä vuosisatoina kristityt vastustivat syntymäpäiviä, sillä niiden viettoa pidettiin pakanallisena. Jeesuk-

sen syntymäpäivää on vietetty vasta 350-luvulta lähtien. *Joulupäivän* jumalanpalvelus oli kristillisen joulun vieton keskus. Iloisen kiitosjuhlan merkinä kirkon alttarin ja pappien liturgisten vaatteiden väri oli valkoinen.

Tapaninpäivä toi joulun herkkiin tunnelmiin vakavia sävyjä. Silloin puhuttiin kirkoissa Kristuksen todistajista, joista monet maksoivat alkukirkon aikana uskostaan hengellään. Kristittyjen vainot eivät ole tuntemattomia tänäkään päivänä. Liturginen väri oli punainen.

Uusivuosi

Uudenvuodenpäivä 1.1. on kalenterivuoden vaihtumisen lisäksi viikon kuluttua joulusta vietettävä jälkijuhla, jolloin kirkossa kehoitetaan luottamaan alkavana vuonna Jeesuksen nimeen. Liturginen väri on valkea.

Loppiainen

Kristikunnan länsiosissa 6.1. vietettävää loppiaista on ollut tapana pitää itämaan tietäjien juhla. Suomen kielen loppiaisen tarkoittaa 'loppupäivää'; joulun pyhät loppuvat. Alun alkaen loppiaisena muisteltiin Jeesuksen syntymää Betlehemissä, itämaan viisaiden saapumista seimen luo ja Jeesuksen kastetta Jordanissa. Suomessa *loppiainen* on myös lähetystyön juhla. Liturginen väri on valkoinen.

Kynttilänpäivä

Helmikuun 3. päiväksi sattuva *kynttilänpäivä* päättää kirkkovuoden jouluajan.

Päivän teema on Jumalan kirkkaus Kristuksessa. Päivän nimi johtunee siitä, että silloin vihittiin kirkossa tulevan vuoden aikana käytettävät kynttilät. Liturginen väri on valkoinen.

Laskiaissunnuntai

3.3. alkaa matka kohti pääsiäistä. Päivän teemana on Jumalan rakkauden uhritie. Liturginen väri on vihreä.

Tuhkakeskiviikosta alkaa 40 päivän suuri paasto. Illalla vietettävässä tuhkamesussa otsaan piirretty risti muistuttaa elämän katoavuudesta ja katumuksen tarpeellisuudesta. Tästä alkava matka pääsiäiseen on hiljaisuuden, itsensä tutkimisen ja yksinkertaisten elämäntapojen aikaa. Liturginen väri on violetti tai sininen.

Marian ilmestyspäivä

Juhla ajoittuu 24:nteen maaliskuuta. Jouluun on aikaa yhdeksän kuukautta.

Marianpäivän aiheena ovat enkeli **Gabrielin** vierailu **Marian** luona ja ilmoitus tulossa olevasta ihmeellisestä syntymästä. Samalla päivä on iloinen Kristusjuhla, jonka liturginen väri on valkoinen.

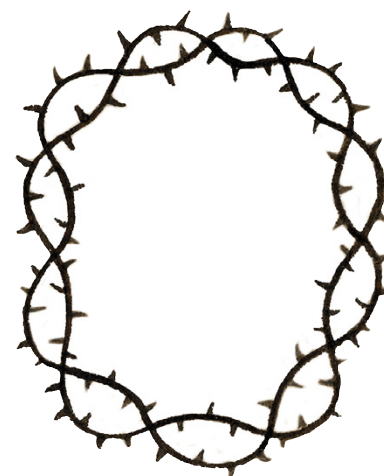
Palmusunnuntai

Hiljainen viikko alkaa *palmusunnuntaista* 14.4. Sen jälkeen seurataan päivä päivältä ja hetki hetkeltä Jeesuksen kärsimystietä. Palmusunnuntaina Jeesus saapuu Jerusalemiin. Hänet otetaan riemuiten vastaan, mutta ristin varjo on jo lähellä. Liturginen väri on violetti tai sininen.

Kiirastorstai

Ehtoollisen asettamista muistetaan *kiirastorstaina* 18.4. Se on sisäisen puhdistautumisen ja ehtoolliselle valmistautumisen päivä. Liturginen väri on violetti tai sininen.

Pitkäperjantai

Jeesuksen kärsimisen, ristiinnaulitsemisen ja kuoleman päivä on 19.4. Tämä on kirkkovuoden ainoa päivä, jolloin liturginen väri on musta. Alttarilta puuttuvat kukat, ja virret lauletaan ilman säestystä. Päivää sävyttävät hiljainen suru ja murhe.

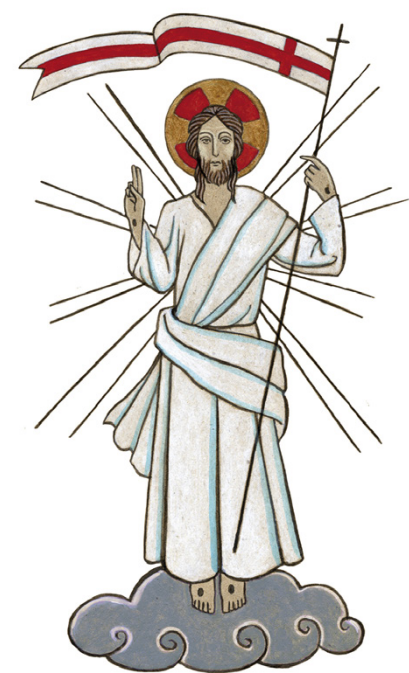
Uupumusta, oveluutta, uhmaa ja rakkautta. Vuoden kierrossa kuljetaan kirkkovuoden kertomusten tunnelmien mukaan.

sen kirkon syntymäpäivän, vertauskuvia. Päivää vietetään 9. kesäkuuta. Raamatun mukaan Jeesuksen opetuslapset saivat helluntain Pyhän Hengen lahjan, joka merkitsi kristillisen kirkon syntymistä. Juhlaväri on punainen.

Pääsiäinen

Kirkkovuoden suurin juhla lopettaa paaston 21.4. Ilojuhlan aiheena ovat Jeesuksen ylösnousemus ja läsnäolo ihmisten elämässä. Kristuksen ylösnousemus on kristillisen uskon keskeisin asia. Liturginen väri on valkoinen.

Helatorstai

30.5. vietettävän juhlan nimi tulee ruotsista ja tarkoittaa pyhää torstaita, jota vietettiin 40 päivää pääsiäisen jälkeen. Juhlaa vietetään Kristuksen taivaaseen astumisen muistoksi. Liturginen väri on valkoinen.

Helluntai

Taivaasta laskeutuva kyyhkynen ja Pyhän Hengen liekit ovat *helluntain*, kristilli-

Pyhän Kolminaisuuden päivä

Tämä 16.6. vietettävä päivä on vanha helluntain jälkijuhla. Nykyisin sen sisältö on Jumalan Kolminaisuus – Jumala Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä. Kirkossa luettavien tekstien teemana on salattu Jumala. Liturginen väri on valkoinen.

Johannes Kastajan päivä eli juhannuspäivä

Johannes Kastajan syntymäpäivänä 22.6. kertovat jumalanpalvelustekstit kuningas **Herodeksen** mestauttamasta Johanneksesta valkeuden todistajana. Juhannuksen viettoon liittyy monia tapoja, joiden juuret ovat vanhoissa kansanuskomuksissa. Kirkoissa juhlaväri on valkoinen.

Kirkastussunnuntai

Elokuisen juhlan aiheena on Jeesus ja kolme opetuslasta Kirkastusvuorella. Aihe on suosittu vanhojen kirkkojen alttaritauluissa. Varhaisin tieto juhlasta on peräisin Syyriasta 400-luvulta. Liturginen väri on valkoinen.

Mikkelinpäivä

Enkeli **Mikael** on antanut nimensä tälle 29.9. vietettävälle enkelien sunnuntaille. Liturginen väri on valkoinen. *Mikkelinpäivästä* on kirkossamme tullut myös lasten ja pyhäkoulutyön juhla.

Pyhäinpäivä

Tähän 2.11. vietettävään juhlaan yhdistyy kaksi kristillistä juhlaa: pyhimysten päivä ja kaikkien uskovien vainajien muis-

topäivä. Silloin sytytetään kirkoissa kynttilä kaikkien vuoden aikana kuolleiden seurakunnan jäsenten muistoksi. Liturginen väri on punainen.

Tuomiosunnuntai

24.11. vietettävä juhla puhuu lopunajoista, Kristuksen toisesta tulemisesta suuren torven soidessa, oikeuden tapahtumisesta ja viimeisestä tuomiosta. Juhla julistaa Kristuksen kuninkuutta. Päivän sävy ei ole ahdistava, sillä tuomiosunnuntai on voiton juhla. Liturginen väri on vihreä.

Ja sitten lähestytäänkin jo uuden kirkkovuoden alkua ja uutta *adventtia*...

TEKSTI: MARJA KUPARINEN
KUVAT: ANNIINA MIKAMA

Juttu julkaistu aikaisemmin Kirkko ja Kaupunki – ja Kirkko ja Koti –lehdissä. Kirjoittaja Marja Kuparinen on jo edesmennyt.

PIISPA JARI JOLKKONEN esitteli ehdotuksensa uuden ekumeenisen asiakirjan valmistelusta paaville delegaation kanssa.

VATICAN FOTO OFFICE

Kuopiolaiset **PAAVIA** tapaamassa

Kuopion hiippakunnan piispa Jari Jolkkonen seurueineen tapasi paavi Franciscuksen Vatikanissa.

Tapahtuma oli osa ekumeenista rukousviikkoa, jota vietetään vuosittain 18.–25.1.

Vierailu Roomassa on perinne jo vuodesta 1985. Joka tammikuu ekumeenisella rukousviikolla yksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispoista matkustaa Roomaan yhdessä katolisen kirkon sekä ortodoksisen kirkon edustajan kanssa. Kuopiosta edustajina olivat lääninrovasti, Puijon seurakunnan kirkkoherra **Jaana Marjanen** ja Alavan seurakunnan kirkkoherra **Hannu Koskelainen**. Matkalla oli mukana myös Puijon Kamarikuoro.

Piispa ja marttyyri **Pyhä Henrik** yhdistää Suomen luterilaisia ja katolilaisia.

”Lutherin käynnistämä reformaatio tuli tarpeeseen. Mutta se johti myös kirkon jakaantumisen haavaan, vaikka kumpikaan osapuoli ei sitä tavoitellut.

Kirkkoina emme voi tyytyä nykytilaan. Paavin tapaaminen ja yhteiset neuvottelut Vatikanin keskushallinnon kanssa ovat yksi tapa hoitaa tätä haavaa ja edistää sovintoa kirkkojemme välillä”, totesi piispa Jolkkonen.

Kohti uutta ekumeenista asiakirjaa

Jolkkonen ehdotti paavi **Franciscus**lle uuden ekumeenisen Kirkko-asiakirjan laatimista. Asiakirjassa luterilaiset ja katolilaiset julistaisivat yhteisen käsityksen kirkkoa, ehtoollista ja kirkon vihkimysvirkaa koskevista perustotuuksista ja samalla purkaisivat 1500-luvulla toisilleen langettamat oppituomiot.

”Tapaaminen oli aitoa keskustelua. Paavi oli perehtynyt puheeseen ja vastasi sen kaikkiin kohtiin. Lopuksi rukoilimme yhdessä Isä meidän -rukouksen. Emme etsi sulautumista, vaan

sitä että voisimme kirkkoina tunnustaa toisemme ja polvistua yhdessä Herran pyhälle ehtoolliselle”, painotti Jolkkonen.

Jolkkosen mukaan Jeesuksen jäähyväisrukous ”*jotta he olisivat yhtä*” velvoittaa kirkkoja jatkamaan ponnisteluja ykseyden palauttamiseksi. Myös erityisesti länsimaisten kirkkojen yhteiset haasteet ajavat niitä lähemmäksi tosiaan.

Piispa kiitti siitä tavasta, jolla paavi Franciscus on hoitanut paavin virkaa. Jolkkonen muisti paavia lahjoittamalla delegaation puolesta lahjakortin, jolla on hankittu vesipumppu sekä ateria 1000 kehityksensä lapselle.

Puijon Kamarikuoro vei **Anna Antikaisen** johdolla suomalaisen musiikin mestariteoksia Rooman kirkkoihin. Ohjelmistossa oli muun muassa **Jean Sibeliuksen** ja **Einojuhani Rautavaa-**

ran tuotantoa. 30-vuotisjuhlavuottaan viettävällä kuorolla oli Roomassa myös erillinen konsertti.

Kuoronjohtaja Antikainen oli matkasta innoissaan:

”On vaikuttava ajatus kuvitella, että samassa tilassa **Michelangelon** veistoksen kanssa soi Jean Sibelius. Nuorena johtajana on hienoa päästä kokeilemaan siipiä myös kansainvälisissä ympäristöissä”, Antikainen pohti.

Jaana Marjanen kertoi paavin yksityisvastaanoton olleen yksi matkan kohokohtia. ”Oli hienoa tavata kirkon nöyrä johtaja, joka pyysi henkilökohtaisesti rukoilemaan puolestaan. Olen myös kiitollinen, että oman seurakunnan kuoro pääsi mukaan matkalle.”

KIRKON VIESTINTÄ JA MINNA SIKANIVA

KOLUMNI

Puun lehdet

Pappi kysyi tyttäreltäni ennen messua, ottaisiko hän hoitaakseen erityisen tehtävän. Siinä pitäisi laittaa kastepuuhun lehti. Tyttärtäni silminnähdessä uusi tilanne jännitti, mutta yhdessä lupauduimme hoitamaan tehtävää ja teimme työnjaon: tytär kuljettaa lehden puun luokse ja minä ripustan sen, koska hän ei yksin yletä. Messun jälkeen pappi kävi kiittämässä.

Osallistuminen on tärkeää meille kaikille läpi elämän ja myös kantokykymme vastuunottamiseen kasvaa vuosien ja kokemusten mukana. Uusi vuosi toi myös minulle uuden tehtävän seura-

kunnan luottamushenkilönä ja vaikka uusi tehtävä jännittääkin, niin tartun siihen luottavaisin ja innostunein mielin.

Kysyin myöhemmin lapseltani, miltä tuntui saada tällainen tehtävä hoidettavakseen ja hän vastasi sen tuntuneen tosi kivalta. Hän oli myös pohtinut, että tottakai voisi tehdä pyydetyn asian. Pappi ei ollutkaan ennen hänelä tuollaista kysynyt.

Tällaiset positiiviset kokemukset rakentavat tunnetta osallisuudesta ja myös vastuun kantamisesta. Pienin askelin olisi hyvä saada tehtäviä kantaakseen ja ottaa osaa työhön. Osallisuus

tuo mukanaan hyvinvointia sekä itselle että muille.

”Tytär kuljetti lehden, minä ripustin sen.”

Kiitän siis meille uskottuista tehtävistä ja toivon niiden hoitamisen tuovan iloa myös muille.

JENNI NISKANEN

101 SYYTÄ KUULUA KIRKKOON

Twaarna

”**JEESUS ITSE**, supersankarimme, on meidän ihme. Hän muuttaa eron Jumalasta pysyväksi yhteydeksi. Supervoimaa on Pyhä Henki, jossa me saamme elää lahjana saatua elämää.”
HÄMEENKYLÄNSRK@HAMIKSENSRK 20.1.2019

SANALLISTA

Kynttilänpäivä

”**HENGEN** johdattuksesta hän tuli temppeliin, ja kun Jeesuk-sen vanhemmat toivat lasta sinne tehdäkseen sen, mikä lain mukaan oli tehtävä, hän otti lapsen käsivarsilleen, ylisti Jumalaa ja sanoi: ’Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut. Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuk-sesi, jonka olet kaikille kansoille valmistanut: valon, joka koittaa pakanakansoille, kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille.”

Luuk 2: 28-32

Valo tekee paluuta

Olet varmaan huomannut jo sen. Valo tekee paluuta. Päivä päivältä yhä vahvemmin, vaikka luotujen varjot ovat vielä pitkät. Kynttilänpäivä kääntää suunnan vielä jouluun. Joulun lapses-ta loistava valo on erilaista, se on Jumalan kirkasta säteilyä. Evankeliumi (Luuk. 2: 22 – 33) kertoo **Simeonista**, joka oli odottanut uskollisesti luvattua messiasta. Kohdatessaan Jeru-salemin temppeliin tuodun Jeesus –lapsen Simeon tunnistaa tässä kaikille kansoille luvaton Vapahtajan. Vapahtajan perus-olemus on valo. Tämän valon kohdattuaan vanha Simeon on valmis kuolemaan. Lupa-**us** on täyttynyt. Keskiajalla kynttilänpäivänä vihittiin kaikki vuoden aikana kirkossa käytettävät kynttilät. Kynttilän sydämessä palava tuli ja kynttilän lämmin valo on läpi vuosisatojen ollut rukouksen, uskon ja toivon vahva vertauskuva. Herkkä kynttilänliekki häviää näennäisessä voimassaan kirk-kaammille valonlähteille. Kristitylle se edustaa kuitenkin perim-mäistä elämänvaloa ja toivoa, kun kaikki muut vallan ja voiman valot sammuvat.

Kristusvalo saa ilmi-asun kasteessa kaste-kynttilän syttyessä. Siinä toteutuvat Jeesuksen sanat: “Minä olen maailman valo. Se joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.” Tämä valo on erilaista, pimeys ei saa sitä valtaansa. Kristusvalo on tarkoitettu jaettavaksi eteenpäin. Se toteu-tuu kristillisessä kasvatuksessa, sakramenteissa ja seurakun-tayhteydessä. Se toteutuu myös kynttilänpäivänä 3.2. alkavassa Yhteis-vastuukeräyksessä. Tänä vuonna YV-keräys lievittää köyhyyttä, syrjäytymistä ja eriarvoistumista. Kohteena on lasten ja nuor-ten koulutus niin maailman katastrofialueilla kuin Suomessa. Maailma ei ole vielä valmis. Kristusvalossa varjot lyhenevät ja elämä saa uutta tarkoitusta ja toivoa.

LAURI KASTARINEN

KASTETUT

Iita Annikki Marin, Jalmari Jorma Olavi Pääkkönen, Helmi Mirjam Salmi, Ninni Eveliina Turunen

Avioliittoon kuulutetut

Pasi Petri Antero Laakkonen ja Pia Maarika Pohjolainen

Kuolleet

Veikko Olavi Kiiskilä 92, Reijo Tapani Hämäläinen 68, Kaisa Maria Markkanen 85, Tyyne Frondelius 91, Kauko Tapio Rönkkö 97, Eija Katriina Matra 67, Maija Liisa Onerva Waskilampi 89, Kaisu Johanna Vilhelmiina Koho 94, Eeva Amanda Vatanen 88, Pentti Johannes Räihä 70, Jarmo Olavi Pitkänen 64, Hannes Puurunen 73, Antti Jussi Soininen 75, Jaakko Erkki Pietari Miettinen 90, Veikko Ananias Itkonen 82, Paavo Antero Isotalo 85, Liisa Marjatta Keränen 85, Heljä Annikki Puustjärvi 93, Mirjam Lyyli Hildegard Huovinen 92, Sirkka Irene Räisänen 58, Hannu Ensio Räisänen 61, Anja Aune Annikki Tuhkanen 74, Maire Maria Pirskanen 97, Riitta Kaija Korhonen 92, Mirjam Annikki Liimatainen 96, Veijo Kalevi Muhos 83, Elsa Maria Kauppinen 90

Kastetut

Lilli-Maaria Matilda Kilpirova, Aarre Ilmari Pitkänen, Pyry Albin Tapio Asikainen, Isla Maria Niemilä, Adam Petter Pesonen, Tuomi Hilma-Riitta Pellinen, Toivo Onni Antero Pellinen, Elvi Elma Vilhelmiina Valkonen, Luka Johannes Tiihonen, Veeti Viljami Launonen, Leevi Iikka Olavi Räsänen

Avioliittoon kuulutetut

Henri Aleksi Korkalainen ja Minna Irmeli Rantala, Arvi Kalevi Innanen ja Tarja Helena Nevalainen

Kuolleet

Eila Anneli Lapveteläinen 87, Heikki Matti Heino 78, Pekka Kalevi Muttilainen 78, Leena Orvokki Kettunen 87, Marjatta Sopanen 78, Anna-Liisa Tiihonen 97, Sylvi Marjatta Hiltunen 75, Veijo Kalevi Heiskanen 76, Aune Esteri Saastamoinen 86, Hilma Helena Istolainen 98, Sulo Aapeli Hassinen 89, Markku Ilmari Räsänen 66, Kauko Antero Mikkonen 94, Anna-Liisa Pankavaara 98, Markku Vilho Malmisalo 55, Maija Ulriika Koponen 95

Kastetut

Sofia Maria Josefiina Antikainen, Riistavesi; Miina Pauliina Puska, Riistavesi; Jaakko Mauno Taavetti Kuosmanen, Nilsjä; Oona Alma Aurora Leivo, Juankoski; Mia Karoliina Nyyssönen, Riistavesi; Jisla Mettiina Harlamoff, Riistavesi; Leo Juhani Kristian Virranta-lo, Tuusniemi; Elma Edith Loviisa Holopainen, Nilsjä; Martti Veikko Johannes Pasanen, Kaavi

Kuolleet

Antti Olavi Kainulainen 81, Nilsjä; Liisa Elina Laitinen 59, Muuruvesi; Väinö Eemil Karttunen 77, Riistavesi; Urho Kaarlo Johannes Ikonen 88, Vehmersalmi; Martti Olavi Räsänen 55, Tuusniemi; Mikko Vesa Parviainen 84, Nilsjä; Katrin

Charlotte Aniko 67, Kaavi; Markku Tapani Tissari 46, Säyneinen; Raili Inkeri Venäläinen 83, Tuusniemi; Reino Armas Kokkonen 84, Nilsjä; Pentti Taavetti Mielonen 60, Tuusniemi; Raili Annikki Tuononen 86, Kaavi; Pertti Sakari Nupponen 81, Nilsjä; Reijo Olavi Airaksinen 72, Juankoski; Maija Kaarina Hallikainen 89, Kaavi; Veli Petteri Karvonen 71, Juankoski; Seppo Taisto Bollström 59, Riistavesi; Liisa Marjatta Rissanen 89, Tuusniemi; Elsa Maire Maria Miettinen 78, Tuusniemi; Heikki Järveläinen 82, Kaavi; Aatu Kalevi Tuononen 89, Kaavi; Eino Juho Rissanen 85, Kaavi; Risto Ilmari Kokkonen 62, Nilsjä; Matti Unto Miettinen 77, Tuusniemi; Tauno Eero Miettinen 73, Tuusniemi; Eino Mikko Hyvärinen 90, Tuusniemi; Raimo Olavi Kalervo Taskinen 71, Nilsjä; Toini Sinikka Hallikainen 80, Kaavi; Matti Juhani Karppi 61, Juankoski; Toivo Ilmari Niskanen 77, Nilsjä; Antti Johannes Savolainen 89, Riistavesi; Kalle Ville Koivistoinen 86, Juankoski; Veikko Olavi Kekäläinen 91, Juankoski; Toivo Mauno Kalevi Ollikainen 82, Kaavi; Erkki Aulis Ruotsalainen 85, Nilsjä; Esko Sakari Puustinen 61, Nilsjä; Anna Katri Partanen 77, Tuusniemi; Matti Juhani Pennanen 61, Tuusniemi; Heikki Olavi Venäläinen 73, Nilsjä; Esko Rissanen 88, Nilsjä; Helka Marjatta Kinnunen 79, Nilsjä; Antti Juhani Vaittinen 70, Riistavesi; Marko Johannes Pelkonen 46, Tuusniemi; Anna Esteri Hentinen 92, Nilsjä

Kastetut

Leo Matias Hyvärinen, Elmo Johannes Ahola, Nella Liljaana Kosunen, Lilian Alisa Maria Korvela, Iiris Aurora Havu, Eveliina Hilda Lydyia Pajunen, Arne Reino Armas Laitinen, Jessi Ester Aleksandra Keränen, Eeli Aatos Kietäväinen, Severi Herman Miettinen, Arttu Veikko Tapio Kukkonen, Aapo Ano Kalevi Laakso, Pihla Hanna Elisabet Pääkkö, Aava-Elisabet Marie Huhtinen, Aarne Veli Antti Uutela, Ella Roosa Sylvia Tiusanen, Enni Emilia Hoffren, Eemil Aaro Tapio Gustafsson, Eeli Justus Tapio Kangas, Leon Robert Kinnunen, Ahti Ilmari Suhonen, Remi Viljar Niemi, Linnea Aava Eelin Nyyssönen, Elvis Jonne Juhani Turpeinen, Nici Veikko Eemil Ylijoki, Milja Emilia Sidoroff, Rasmus Anselmi Roitto, Elsa Matilda Reinikainen, Konsta Kasimir Schroderus, Niillas Aatu Tapani Hottinen, Roope Eelis Oskari Keränen, Joséphine Alma Nykänen, Aatos Aarni Olavi Heikkinen, Minea Kerttu Elina Ryynänen, Senja Eeva Inkeri Pesonen, Sanni Trine Johanna Antikainen, Hilda Aura Agatha Timonen, Torsti Herman Jääskeläinen, Elma Maria Tonteri, Aapo Antti Oskari Kokkonen, Aaro lippo Paavo Juhani Konttinen, Enni Mimosa Tossavainen, Venla Eeva Irene Ruuskanen, Veeti Kalle Santeri Puustinen, Anna Sofia Saastamoinen, Ella Line Saastamoinen

Kuolleet

Sirpa Helena Korkalainen 62, Seppo Olavi Rönkä 63, Margit Helena Berg 62, Mirka-Marjaana Knuutinen 51, Raimo Olavi Karila 70, Ilmar Saukkonen 84, Matti Ossi Olavi Pesonen 72, Elsa Kröger 89, Leena Mirjam Oksanen 73, Matti Einari Husso 83, Irja Annikki Ojainväli 87, Risto Juhani Tuppurainen 71, Oili Helena Räsänen 69, Aino Tellervo Tolvanen 93, Pentti Kalervo Partanen 81, Kauko Kalevi Mielonen 80, Taimi Annikki Tuomainen 91, Riitta Annikki Koivumäki 70, Pirjo Eeva Oksman 84, Anja Edit Hynynen 89, Eeva Liisa Hoffrén 73, Seppo Johannes Argillander 68, Toimi Vilho Laitinen 86,

Alpo Tapani Keinänen 63, Pirkko Johanna Kulmala 88, Liisa Tuulikki Sirkka 76

Kastetut

Saga Olivia Saikkonen, Akseli Aatos Elmeri Kulin

Kuolleet

Vesa Kuosmanen 86, Veikko Kokkonen 100, Matti Savolainen 92, Pertti Antero Immonen 82, Lauri Matti Kolari 84, Seppo Toivo Juhani Mäkelä 77, Risto Tapio Ollikai-nen 72, Aino Annikki Tuomainen 85, Heikki Erik Karvonen 75, Liisu Annikki Väänänen 87, Toini Sinikka Taskinen 85

Kastetut

Isla Eveliina Räsänen, Ellen Lydyia Paavola, Jiri Toivo Mikael Räsänen, Minnea Paula Ellen Savolainen, Luka Michael Mukunen, Nelli Aurora Linnaranta, Elias Ali Metin Demirel, Anni Matleena Rissanen, Lumi Ilona Mustonen

Avioliittoon kuulutetut

Joona Matias Koivisto ja Miia-Reetta Kristiina Katainen, Pauli Johannes Peteri ja Kaisla Tyyni Kerttuli Kärkkäinen

Kuolleet

Aaro Ensio Turunen 94, Matti Kalevi Salosniemi 77, Rauha Annikki Oravainen 90, Irma Edit Tuomainen 79, Martta Mirjam Rossi 89, Oiva Alfred Soininen 94, Erja Sisko Marjaana Rautiainen 50, Anja Elsa Mönttinen 80, Maria Kokkonen 85, Mauno Olavi Dunder 93, Kauko Ilmari Heikkurinen 73, Erkki Valtteri Kortelainen 87, Keijo Hannes Talikka 90, Vesa Matti Hukkanen 81

Kastetut

Sampo Otto Taavetti Hyvärinen, Jimi Elias Armas Kananen, Adessa Miia Maarit Inkilä, Lauri Henrik Oskari Iskala, Milja Maria Gabriela Tenhunen, Iiris Suvituuli Kokkonen, Heino Matti Mikael Mäkelä, Julia Amanda Kananen, Sulo Edvin Rantala, Aaro Erkki Tapani Siponen, Aini Lydyia Venäläinen, Nuutti Olavi Lintula, Louna Lydyia Rantala, Aapo Elmeri Mähönen, Viivi Hilla Maria Hakkarainen, Iivo Heikki Olavi Heiskanen, Aatu Noel Juhani Lappalainen, Viena Matilda Venäläinen

Avioliittoon kuulutetut

Johannes Philipp Geisler ja Noora Helmiina Remes

Kuolleet

Seppo Johannes Kärkkäinen 68, Mirja Sabina Kinnunen 86, Esko Tapio Paavola 81, Aino Kauhanen 88, Helmi Orvokki Toivanen 78, Teija Maarit Asikainen 54, Kari Olavi Miettinen 70, Erkki Kalevi Heikkinen 87, Martti Olavi Törn 78, Matti Akilles Pitkänen 84, Maija Liisa Kuusela 92, Leena Marjatta Itkonen 88, Selma Savolainen 97, Niko Topias Lehtonen 18, Jukka Tapani Savolainen 32

**APUA ASIAKIRJOJEN
LAADINTAAN**

Perunkirjoitukset, veroilmoitukset,
edunvalvontavaltuutukset sekä
erilaisten lomakkeiden täyttö.
Kysy tarjous!

Kuopion Invalidit ry.

Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi

Tietokoneapu

**Kotitalous-
vähennys 45%**

www.orden.fi

040 5844 045

KOTISIIVOUSPALVELUT
ammattitaitoa kotisi parhaaksi

t a
talousasema.fi
0440-769 670

KOTITALOUS
VAH 50 %

Mainosmyynti**Eine Kotamaa**

050 315 5849

eine.kotamaa@slpmedia.fi

Seuraava julkaisupäivä 27.2.,

varaukset 18.2. mennessä.

**HAUTAKIVET
SUORAAN VALMISTAJALTA****VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY**

Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811

Myös lisänimen kaiverukset
ja kivien enstisöinnit

**HAUTAKIVET
LISÄKAIVERUKSET**

sekä kaikki kivialan palvelut

KAAVIN KIVI OY - KIVILÄHDE

Kirjekuorentie 6, Kaavi
p. 017 6880100, myynti@kaavinkivi.fi
Avoinna ma-pe 8-17
www.kaavinkivi.fi

**LÄNSIVUOREN
HAUTAUSHUOLTO**

Savonkatu 25, Kuopio
(Sokoksen takana)

www.lansivuoriky.fi

p. 017 261 3665

Hautakivi näyttely
liikkeessämme
-tervetulua tutustumaan!

PUIJON KIVI**HAUTAKIVET****KAIVERUKSET****ENTISÖINNIT****MUUT KIVITYÖT****PYÖRÄKATU 15, KUOPIO**

Tervetuloa tutustumaan
myyntinäyttelyyn!

Puh. 017 282 9000

puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puijonkivi.fi

**Lounaskahvila ja pitopalvelu
keskellä Siilinjärveä**

SiilinSapuska.com

Kasurilantie 13 Siilinjärvi

017 - 266 2303

Muistotilaisuudet

Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymän hautaustoimi hakee

**Kausityöntekijöitä
Kuopion hautausmaille**

Hautausmaiden ja kiinteistöjen ulkoalueiden peruskunnostus- ja
hoitotöihin vuonna 2019 palkataan 18 vuotta täyttäneitä henkilöitä.
Työsuhteet kestävät 2-6 kk ja sijoittuvat touko-lokakuulle.

Hakuilmoitus koskee myös Juankosken, Kaavin, Karttulan, Maaningan,
Nilsian ja Tuusniemen alueella oleville hautausmaille palkattavia kausi-
työntekijöitä.

Töihin haetaan 1.-17.2.2019 välisenä aikana internetin kautta,
www.kuopionseurakunnat.fi.

Lisätietoja: ylipuutarhuri Miikka Väisänen, puh. 040 4848 244,
miikka.vaisanen@evl.fi tai puistopäällikkö Juha Moilanen,
puh. 040 4848 237, juha.moilanen@evl.fi

www.kuopionseurakunnat.fi

KUOPION EV.LUT.
SEURAKUNTAYHTYMÄ
HAUTAUSTOIMI

SINI-MARJA KUUSIPALO

TOMI KALLINEN innostuu, kun saa keksiä
tekemistä nuoremmille ja samalla jakaa
iloa, jota on itse saanut.

Tehdään toisille hyvää

Leipoja, kyyditsijä, lukija, ohjaaja, siistijä,
säestäjä, lähimmäispalvelija... Vapaaehtoistyö
on monelle tapa olla seurakuntalainen.

Tykkään toimia muiden kanssa ja keksiä
tekemistä nuoremmille. Samalla voin
jakaa iloa, jota itse olen saanut vaika-
kapa peleistä”, opiskelija **Tomi Kallinen**
kertoo.

Kallinen on toiminut vapaaehtoisena Siilinjärven
seurakunnassa viitisen vuotta. Tänä vuonna hän
ohjaa koululaisille pehmomiekkailua.

”En itse koululaisena harrastanut seurakunnan
kerhoissa, mutta oma rippikoulu oli tosi kiva koke-
mus, ja siitä lähti into päästä tekemään ja olemaan
mukana enemmän ja enemmän”, Kallinen kertoo.

Kallinen onkin tarttunut moniin tehtäviin:
ohjannut koululaisia liikunta- ja musiikkikerhoissa,
leireillä ja rippikoulussa, soittanut rumpuja kirkos-
sa, jakanut käsiohjelmaa, kerännyt kolehtia ja luke-
nut tekstejä messussa. Työ on opettanut vuoro-
vaikutusta, ohjaustaitoja ja vastuun kantamista.
”Tässä kehittyi ihmisenä. Samalla oppii tuntemaan
monenlaisia ihmisiä.”

Vastuu on kasvattanut Kallisen itseluottamus-
ta. ”Tiedän, että osaan itsenäisesti ohjata ryhmiä.
Olen kasvanut aivoiksi ja sosiaaliseksi. Tekstin
lukemisesta sain seurakuntalaiselta hyvää palau-
tetta äänestäni. Siitä tuli hyvä mieli.”

Iloa vesiletkulla ja vispilällä

Vuorelan kirkon keittiö on tullut tutuksi **Riitta
Kajjomalle**, joka eläkkeelle jäätyään löysi mielei-
sen palvelutehtävän Arjen aterioilta. ”Kun muutin
Kuopiosta Vuorelaan, etsin uusia kontakteja, Mart-
tojen kautta löysin tieni kirkolle. Tehtävä imaisi heti
mukaansa.”

Vapaaehtoistehtävässä pari kertaa kaudessa
toteutuu Kajjomaan haave toimia suurtalouskeit-

tiössä. Keittiötyöt ovat Kajjomalle antoisaa tiimi-
työtä. Ateriapäivän työt alkavat aamukahdeksal-
ta ja hommia paiskitaan emännän apuna kahteen
saakka. Leivotaan, kuoritaan, pilkotaan, katetaan,
tarjoillaan, tiskataan ja siistitään. ”Voin tarjota
toisille hyvää omalla panoksellani.”

Riitta Kajjomalle pisteenä i:n päällä on suur-
keittiön lattia pesu. ”Haluan aina pestä lattiaa,
niin että kaikki on puhdasta seuraavaan päivään.
Se pieni ele helpottaa emännän työtä.”

Vapaaehtoisuus on tuonut mukanaan tuttu-
ja. ”Tämä on miellyttävä lisä arkeeni. Syömässä
käy elämän koko kirja lapsista vanhuksiin. Se on
merkittävää.”

Vertaistointia, talkoot ja tapahtumassa avus-
taminen ovat suosittujen vapaaehtoistehtävien
kärkikastia.

Siilinjärven seurakunnassa toimii tätä nykyä
vajaat 400 vapaaehtoista. Oma paikka voi löytyä
keittiöstä, kerhoista, myyjäisistä, jumalanpalveluk-
sesta, sairaalasta – melkein mistä vain.

”Varmasti paikka löytyy. Myös omat ideat ja
taidot saa tuoda esiin ja laittaa likoon”, vapaaeh-
toistyötä koordinoiva **Kirsi Launonen** sanoo.

Joku lähtisi leffakaveriksi kehitysvammai-
selle tai toinen laittaisi papiljotteja vanhukselle.
Kolmannelta sujuu talousneuvonta, neljänneltä
rumpuopetus. Mistä sinä innostuisit?

SINI-MARJA KUUSIPALO

**Löydä tehtäväsi verkon kautta
> vapaaehtoistyö.fi**

Kirkko kotonasi

Virtuaalikirjossa voit katsoa verkon kautta jumalanpalvelusta
Kuopion tuomiokirkosta joka sunnuntai klo 10.
Lähettykset tallennetaan, ja niitä voi katsoa myös myöhemmin.

www.virtuaalikirjokko.fi

**• Matot
• Vuodevaatteet • ym.**

PYYKKISATAMA
Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
pyykkisatama.fi

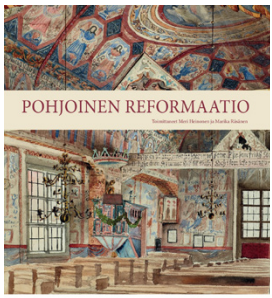
**Jalkahoitola
Jalkahoiva Ria**

jalkahoidot, kotikäynnit ja kuumakivihierontaa.
Kissakuusentie 2, Karttula (Osuuspankin talo)
p. 045-157 3311, www.jalkahoivaria.fi

Linjurin Kukka

Puijonkatu 45, p. 046 921 4720,
JOKA PÄIVÄ 8-18
verkkokauppa avoinna 24/7
linjurinkukka.com
info@linjurinkukka.fi

KIRJALLISTA

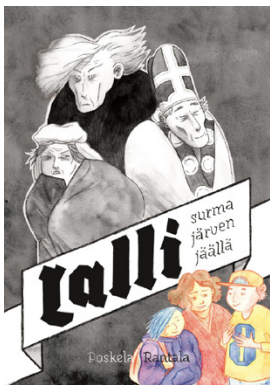

Pohjoinen reformaatio. Toimittaneet Meri Heinonen ja Marika Räsänen. Turku Centre for Medieval and Early Modern Studies & Turun Historiallinen Yhdistys. 2017. 374 s

LYHYESTI

Tytti Issakainen, Kaisa Häkkinen & Maisa Tonteri: A sanoi Agricola. Kuvitus Pekka Rahkonen. Lasten Keskus. 2017. 41 s.

Jukka Rantala: Lalli, surma järven jäällä. Kuvitus Venla Poskela. Lasten Keskus. 2017. 38 s.

Monica Vikström-Jokela & John Vikström: Kirkkovuosi lasten kanssa. Kuvitus Anita Polkutie. Kirjapaja. 2017. 112 s.

Huuto Jumalalle, ajatus vellipadalle

Vuonna 2017 vietettiin reformaation 400-vuotisjuhlia. Komeat olivat kalaarit myös vuonna 1817, jolloin juhlinta Turun tuomiokirkossa, yliopistossa, seurakunnissa ja kouluissa kestivät peräti viiden päivän ajan.

Reformaation syntyaikana niin aatelille kuin kansalle uskonasiat olivat tosia, eivätkä he kyseenalais-taneet uskon merkitystä, Jumalan olemassaolosta puhumatta-kaan. Ajateltiin, että juuri uskon-to ja jumalanpelko suojeli ihmisten keskistä yhteiskuntaa. Rahvaalla oli lisäksi taikauskonsa.

Suomen Turku on tämän runsas-tietoisien teoksen keskiössä, onhan kansallispyhäkkömme yksi reformaation ja sen tuoman muutoksen tärkeitä todistuskappaleita. Niin ikään läntisen Suomen keskiaikai-set kirkot tarjoavat konkreettisen näkökulman aikaan ennen uskon-puhdistusta.

Kahdeksaan osaan jakautuva kirja kertoo reformaatiosta erityi-sesti kulttuurisena ilmiönä ja kirjoit-tajina on arkeologeja, kielentutki-joita ja historioitsijoita. Loppusa-nat aiheesta lausuu itseoikeutetus-ti arkkipiispa **Kari Mäkinen**.
TERHI LAITINEN

Cristiano Salutem, hengellisyyden helmet lapsille ja nuorille

A sanoi Agricola on tarina **Kristi-an**-pojasta, jolle isä antaa lahjan, kirjan, joka tähden tavoin valai-see ihmisten maailmaa. Sen avulla nimittäin Suomen kansa voi oppia lukemaan omalla äidinkielellä, tai ainakin melkein, sillä isä **Mika-el Agricolan** piti luoda sellainen suomen kirjakieli, jota niin hämä-läinen, savolainen kuin karjalainen-kin osaisi lukea.

Kirjoittajista **Tytti Issakainen** on kirkon kulttuuripalkinnon saanut käsikirjoittaja, jonka kynästä on lähtenyt monta kirkollista näytel-mää. Suomen kielen emeritapro-fessori **Kaisa Häkkinen** on kirjakie-lemme historian laatija ja monipuoli-nen sanan taitaja **Maisa Tonteri** on kirjoittanut useita lasten hengelli-siä tietokirjoja.

Pekka Rahkosen hauska kuvitus tukee tekstiä erityisesti, kun kirjas-sa lukee näin:

”Viisas piispa halusi, että taitavat nuoret miehet hakisivat yliopistos-ta lisää oppia. Koska täällä ei ollut yliopistoa, nuorukaiset lähetet-tiin maailmalle. Palattuaan kotiin he antoivat tietonsa Suomenmaan hyväksi. Vihdoin tuli myös minun vuoroni lähteä vieraille maille.

Kuvassa istuu suomalaisessa kansanperinteessä viisautta edus-tava pöllö koivun oksalla tausta-naan keskiaikainen kirkko.

Eläimet saavatkin tärkeän roolin kirjassa ja nousevat lystikkäik-si detaljeiksi: kuninkaallinen kissa hiirijahdissa ja kirjan lopussa kukko - onhan kyseessä *Abckirja*. A *niin kuin Agricola* sopii tarinallisuutensa takia lapsille, mutta loppupuolen tieto-osan vuoksi myös varhais-nuorille.

Lallin tarinasta **Jukka Rantala** kertoo kirjassa *Lalli ja surma järven jäällä* kolme versiota ja kirja on erityisesti suunnattu nuorille, jotka voivat sen avulla pohtia historian totuuksia, etenkin kun edelleen on epävarmaa, oliko piispa Henrikiä olemassakaan.

Kuvittaja **Venla Poskela** esikoissarjakuvan ratkaisut ovat hauskoja: kertomuksia peilataan kolmen nykynuoren kautta ja silloin kuvat ovat värillisiä, joskin niis-sä on puuvärikynän jäljen tuomaa hentoutta. **Lallin**, **Kertun** ja piispa **Henrikin** elämää kuvatessa maail-ma onkin mustavalkoinen ja peräti harmaa, mikä on omiaan vahvista-maan perinteistä mielikuvaa kato-lisen keskiajan pimeydestä.

Kirkkovuosi lasten kans-sa –kirjassa käydään läpi tarkas-ti ja monipuolisesti kirkkovuoden kolme jaksoa rukouksineen. **Anita Polkutien** herkkääkin herkempi pastellisävyinen ja yhtä aikaa iloa tuova kuvitus tukee mainiosti usei-ta uskonnollisia lastenkirjoja kirjoit-taneen **Monica Vikström-Jokelan** tekstiä, jonka asiafaktat on tarkis-tanut isä, emeritusarkkipiispa **John Vikström**.

Aina ei kirjasta erotu, mikä on tarkoitettu tekstiksi ja kertomuk-seksi lapsille ja mitkä ohjeistukseksi aikuisille kirkkovuoden viettoon lasten kanssa. Kirja päättyy kuiten-kin oivallisesti *Isä meidän* -rukouk-seen ja Herran siunaukseen. Hieno rukous meille kaikille on myös tämä: ”*Kaiken elävän ja kasvavan Jumala: Anna itsehillinnän hedel-män kasvaa minun puutarhassa-ni, jotta tuntisin milloin pitää olla suuttumatta ja milloin täytyy uskal-taa suuttua. Aamen.*”

Nämä edellä analysoidut kirjat tekevät komean kaaren maam-me kulttuurihistoriaan, onhan Lalli ensimmäinen kirjallisesti kuvat-tu suomalainen. Agricola-kirja taas kertoo toisaalta suomen kirjakie-len synnystä ja toisaalta reformaation merkityksestä Suomen kirkol-lisen elämän historialle. Kirkko-vuositeos puolestaan dokumen-toi tällä hetkellä tärkeät vuotuiset juhlapäivät, jotka koskettavat kaik-kia, uskosta tai uskomattomuudes-ta riippumatta.

TERHI LAITINEN

BONGAA KIRKKO!

Tunnistatko, mistä kirkosta Kuopion ja Siilinjärven seurakuntien alueelta löytyy tämä yksityiskohta? Osallistu keskusteluun Kuopio-on ja Siilinjärven seurakuntien facebook-sivuilla.
www.facebook.com/kuopionseurakunnat
www.facebook.com/siilinjarvenseurakunta

LUOTTAMUSHENKILÖ

Asioita kohdataan

Toiminnan kannalta on tärkeä kalenteri, johon on merkitty muun muassa pyhä- ja juhlapäivät. Seurakunnissa toteutetaan tietty-jä ohjelmia ja käytäntöjä kristillisen kirkkovuoden rytmittämänä adventtisunnuntaista tuomiosunnuntaihin.

Yhteiskunnassa on hoidettavana monenlaisia asioita. Esimerkiksi ulko- ja turvallisuuspolitiikan ohella mietitään sisäpolitiikan alueel-le kuuluvia sosiaali- ja terveydenhuollon ja maakuntauudistusten ratkaisuja. Sosiaali- ja terveydenhuolto on yritetty uudistaa monia vuosia. Päätöksenteon tavoitteet ovat vaihdelleet, mikä on otettava huomioon asioiden laatua arvioitaessa.

Perustuslain mukaiset raamitukset auttavat eduskunnan päätök-sentekoa rahoitusta mietittäessä. Palvelujen tarvitsijoita on tark-kaan kuunneltava johtopäätöksiä ja uudistusten ratkaisuja tehtä-essä. Koko maassa asuvien tarpeet on tiedettävä palveluita uudis-tettaessa ja oikeudenmukaisuudesta huolehdittava, jotta hyvinvointi säilyy.

Kokemuksen ja tutkimuksen kautta saatu tieto auttaa, miten suunnitteilla olevia suuria kysymyksiä, kuten sosiaali- ja tervey-denhuoltoa ja maakuntauudistusta, tulisi lähestyä ja saada asiat hallintaan. Erilaisia rakenteita, velkaantumista, työllisyyden paran-tamista ja koulutusasioita koskevat kysymykset ovat päätöksen-teon haasteita. Voidaan kysyä, millaisia alueellisia kasvutarinoita päätöksenteko saa aikaan.

Palvelujen laatua arvioitaessa mietitään, miten valtio, maakun-ta, kunta ja kuntayhtymät toimivat markkinoiden kilpailutilanteessa. Palveluja koskevien uudistusten toimintakriteerien on oltava selke-ät. Uudistusten suunnitelmassa ja kaavailuissa on esitetty monia vaihtuvia malleja, joiden seuraaminen on ollut vaikeahkoa. Päätök-senteon vastuulla olevien uudistusten laatua arvioidaan myös johta-juuden näkökulmasta.

Päätöksenteossa arvioidaan, mitä hyvinvointitavoitteita on saavu-tettu vaalikauden aikana.

Kirkkovuoden asioita on onnistuneesti kohdattu. Adventtisun-nuntaina kirkot täytyivät ja laulettiin tuttu Hoosianna-sävelmä, joka on Georg Joseph Voglerin vuonna 1795 säveltämä tuotos.

VEIKKI VILMI
TUOMIOKIRKKOSEURAKUNTA

TUJUA HYTTINEN

”USKON ETTÄ KAIKILLA ON joku paikka ja ihmisiä, joiden kanssa on turvallista ja helppoa olla. Joskus ne on vaikea löytää, mutta jos jaksaa yrittää niin kyllä ne tulee vastaan”, rohkaisee Linnea Mannermaa.

Korsetin sisältä **SOMEKASVOKSI**

Kuopiolaisesta Linneasta tuli virallisesti Nuoren kirkon tubettaja:
”Haluan luoda avointa ilmapiiriä ja auttaa ihmisiä.”

Katson nousevaa mediakasvoa, ja minuun silmäilee kaakaonsa ääreltä lämmin, herkkä ja avoin nuori nainen. Hän on **Linnea Mannermaa**, tuore tubettaja.

Linnean tubetus näkyy Nuoren kirkon Ttila –nimisellä Youtube-kanavalla. Juuri käynnistynyt uusi työmuoto pyrkii tavoittamaan 10–14 –vuotiaat nuoret.

Nuorilta nuorille

Mikä ihmeen Ttila?

”Ttila on viikottainen iltapäiväohjelma sosiaalisessa mediassa, se näkyy YouTube-bessa tiistaisin klo 16. Sitä tehdään nuorilta nuorille. Suorassa ohjelmassa käsitellään juuri niitä aiheita, jotka nuoria kiinnostavat; ajatuksia, toiveita ja ideoita saa lähettää vapaasti.”

”Sivuilla on mahdollista myös esittää kysymyksiä suoran lähetyksen chatissa itseä mietityttävistä asioista, ja lähetyksen välillä Instagramissa. Tyhmiä kysymyksiä ei ole vaan voit kysyä ihan mistä vaan maan ja taivaan välillä!” Linnea kuvaa ja houkuttelee osallistumaan: videoitaakin voi lähettää yksin, kerhona, kuorona, muuna ryhmänä tai vaikka kaverin kanssa.

Muut Ttilan tubettajat ovat eri puolilta Suomea, Linnea on ainoa itäsuomalainen juontajatiimissä. Ttilaa luotsaavat kuusi nuorta juontajaa: 18-vuotiaan Linnean lisäksi **Tuuli** (16) Hattulasta, **Miro** (18) Vihdistä ja **Aino** (13), **Pinja** (15) ja **Wilhelmiina** (19) Helsingistä.

”Näin ilmoituksen seurakunnan WhatsApp-ringissä, ja ystävä innosti hakemaan.

Kävin syksyllä haastattelussa Helsingissä.”

”Tehtiin koekuvaukset. Piti kertoa itsestä ensin, ja toisessa kuvauksessa esiinnyimme toisen juontajaehdokkaan kanssa jossakin yllättävässä tilanteessa.”

Kun valinnat oli tehty, konseptia hiottiin tiimillä. Nuori Kirkko –toiminnan alla tubettajia luotsaavat päätoimittaja **Juha Kinanen** ja vastaava päätoimittaja **Katri Korolainen**.

”Olen tosi innoissani tästä”, Linnea sanoo.

Skolioosinhoitoa korsetilla

Tällä hetkellä Lyseon IB-lukiolainen valmistautuu ylioppilaskirjoituksiin. Tulevaisuudessa hän aikoo suuntautua kriisiaputyöhön ja hakea ulkomaille opiskelemaan, Iso-Britannia on ensimmäisenä listalla.

”Haluan auttaa ihmisiä.”

Tie kohti tuota visiota ei ole aina ollut helppo eikä suora. Linnea liikaa tuolilla, kun puheeksi tulee henkilökohtainen elämänpolku.

Linnean suvussa on perinnöllistä skolioosia. Hänelläkin on skolioosi.

”Pidin korsettia kaksi vuotta. Sitten selkäni leikattiin. Olin kuukauden pois koulusta, ja toipuminen isosta leikkauksesta kesti kuusi kuukautta. Leikkaus onnistui ja kivut loppuivat. Korsetti on siis muovinen, kova tuki, jolla pyritään estämään selän mutkaa pahenemasta.”

”Korsetin pitäminen on kivuliasta ja se päällä on vaikea esimerkiksi syödä. Sitä piti pitää ympärivuorokauden, paitsi ennen liikuntatuntia se piti ottaa pois. Sen pitä-

minen oli kova paikka murrosikäiselle. Ja sen arvaa, miten siihen suhtauduttiin.”

Linnea oli joutunut alakoulussa kiusatuksi.

”Yläkoulussa leikkauksen jälkeen diagnosoitiin masennus ja aloin saada siihen apua.”

Tuki jatkuu vieläkin. Iloa elämään tuovat myös ihanat ystävät, perhe ja Pepe-koira sekä harrastukset, muun muassa musiikki ja lukeminen.

Linnea aikoo olla avoin, jotta joku muu voisi saada lohtua ja etsittyä hakemaan apua.

#metoo ei ole ohi

Julkisuuteen lähtemisellä on aina riskinsä. Linnealle asia ei kuitenkaan ole uusi:

”Olen tehnyt Instaa (Instagramia) vuodesta 2010 julkisena ja minulla on siellä kolmisensataa seuraajaa.”

Onko sosiaalisen median julkisuudesta seurannut ikävyyksiä?

”Kyllä aina jotakin #metoo –tyyppistä on, directiin (kahdenkeskisiin viesteihin) tulee suoria ehdotuksia ja kommentteja. Eihän se kivaa ole. Otan ne aina huumorilla, sitten estän kommentit. Suurin osa viesteistä on kuitenkin kivoja.”

Nuoren kirkon Ttila-työskentelyssä on vahva tiimi, josta saa keskusteluapua ja tukea eteen tuleviin tilanteisiin.

Entä millainen asia usko nuorelle naiselle on – miksi lähteä juuri kirkon tubettajaksi?

Seurakunta on hyvin tuttu jo entuudestaan.

”Äidin kanssa olen käynyt usein kirkossa jouluna ja pääsiäisenä, ja perheeni on antanut minulle tilaa etsiä oman uskoni omalla tavallani.”

Perheeseen kuuluvat isän ja äidin lisäksi sisko ja kaksi veljeä sekä koira.

Rippikoulusta jäi lämpimät muistot.

”Ripari oli niin hieno kokemus, että minulle kävi niin kuin monelle muullekin: koukutuin takaisin seurakunnan toimintaan.”

Linnea on ollut Tuomiokirkkoseurakunnassa kerhonohjaajana yhdeksännen luokan ja lukion ekaluokan ajan.

”Ohjasin kokkikerhoa Keskuseurakuntatalolla. Se oli hauskaa!”

Linnea on huomannut, että hänellä on kyky lähestyä toista:

”Kun toisella on huono mieli, pystyn puhumaan hänen kanssaan. Olin pienenä ujo, mutta olen työntänyt itseäni mukavuusalueeni ulkopuolelle. Toisaalta samalla opettelen pitämään huolta itsestäni, koska keskityn helposti muiden tunteisiin.”

Usko on Linnealle henkilökohtainen asia, siitä ei puhuta kavereiden kesken: kaveriporukassa on ateisteja ja eri uskonnoista tulevia ihmisiä.

”Usko on asia, jonka tiedän ja tunnen sisimmässäni. Uskon että Jumala on minua kantanut. Hyvistä asioista tiedän, että ne ovat Jumalan lahjaa, ja huonoista, vaikeista tapahtumista tiedän, että Jumala on silloinkin mukana ja varjelee.”